

שפטותם (שם כ) כי בחרתו מות, בחטא ר' מת. (וסוד הפל ודי מקושש עצים) בגלל זה היה דינו סתום, ולא התפרש דינו כרינויים אחרים, משום שדבר זה ארך בחשאי ונסתור וללא גלווי, ועל זה לא נאמר בಗלי, והקדוש ברוך הוא עשה כן כבוד לכבודו.

רבי יוסי אמר, שאר העצים יחר עם שבת תה מקולש, וקובל עשו לפישעה והתפרק חטאו. ועל זה התקשה משה בדין הבנות, שלא ידע אם התפרק להיות לבנותיו חלק ונתקלה אם לא. בין שהזיכיר שמו (של אפסח) להקדוש ברוך הוא, שפטותם (שם) בן בנות אלפחדר דברת, נודע שהתקפר חטאו.

בא וראה, שני עזים הם, אחד למעלה ואחד למטה, בזיה חיים ובזיה מות. מי שמחיליפם, גורם לו מות בעולם הזה, ואין לו חלק לעולם הבא. ועל זה אמר שלמה, (משל כי) דבר מזאת אכל דין שלמה, וגוו.

ארון ותורה באחד עומדים. תורה העקר. הארון בבית. ועל זה הארן חסר בili ואיזו בכל מקום; הארן הבהיר, הארן הדעת. בכל מקום ארון זרוע ימין, פרט לאחד, אשר פקד משה ואהרן, נקוד על מעלה.

אמר רבי יצחק, משה נקט עז המתים, ורקנן רצה לדעת אם היה מצוי בארץ אם לא, וממשום זה אמר היה יש בה עז אם אין והמתזקפתם ולקחתם מפרי הארץ. שברי עז החים נחמד לכל. והם לא הביאו אלא ענבים ורمانים ותאנים, באילן אחר תלויים ואחויזים.

בא וראה, שלח לך אנשים, בשביבה. רבי יהודה פתח, (משל כי) בצעת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלהיו ונפש אדניו ישיב. בצעת

ורדי מקושש עצים) בגין פך, הנה דיןיהם סתיים, ולא אתפרש דיןיהם אחרניין. בגין דמלחה דא בעי בחשי וסתמים ולא גלייא. ועל דא לא אתרם באתגליא, וקודשא בריך הוא עבד יקר ליקריה.

רבי יוסי אמר, שאר עצים בהדי שבת הנה מקושש, וקובל עונשא לפום שעטה, ואתפרק חובייה. ועל דא אתחשמי משה בדין דבנתא, דלא ידע اي אתפרק למחיי לבניתה חולק ואחסנא אי לאו. פיוון דבר שמיה (ואלף חד) קדשא בריך הוא, דכתיב בן בנות אלפחדר בדברת, אהידע דהא אתפרק חובייה.

הא חי, ב' אילגין איינון, חד לעילא, וחד למתה, בדא חיין, ובדא מותא. מאן דאלף לוז, גרים ליה מותא בהאי עולם, ולית ליה חולק באהו עולם. ועל דא אמר שלמה, (משל כי) דבר מזאת אכול דיק וגוו.

ארון ותורה בחד קיימי. תורה עקרה, ארון ביתה. ועל דא, ארון חסר בלא ראיו בכל אחר, ארון הברית, ארון העדות. בכל אחר אהרן דרוועא ימינה, בר בחד, דכתיב (במדבר י) כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן, נקוד לעילא.

אמר רבי יצחק, משה אילגא דחמי נקט, ועל דא בעא למנדע, اي הוה שכיח בארעא, اي לאו, ובגין כד אמר, הייש בה עז אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ. דהא אילגא דחמי אהמוד לכלא. ואינון לא אייתיאו אלא ענבים ורמנים ותאנים, באילגא אחרא פלין ואחידן.

הא חי, (במדבר י"ז) שלח לך אנשים: בגיןך. רבי יהודה פתח, (משל כי) בצעת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלהיו ונפש אדניו ישיב. בצעת